

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 30 Δεκεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 8-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1856/9-12-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των Αποφάσεων με αρ. πρωτ. Φ600.163/95/48993/Σ.49994/5.12.2020 και Φ.600/94/783433/Σ.1481/02/ΔΕΚ. 20/... της αναθέτουσας αρχής περί προκήρυξης διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ (CATERING) ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ..., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 888.578,00 ευρώ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 5-12-2020.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 4.442,89 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, εμπροθέσμως ασκείται η από 8-12-2020 προσφυγή κατά των από 5-12-2020 και από 2-12-2020 ως άνω προσβαλλομένων πράξεων. Ο δε προσφεύγων επικαλούμενος την ιδιότητα του ως δραστηριοποιούμενο στον οικείο κλάδο που αφορά το συμβατικό αντικείμενο και ενδιαφερομένου προς συμμετοχή, που όμως, όπως επικαλείται αποκλείεται και καθίσταται ανέφικτη η διεκδίκηση ανάθεσης σε αυτόν του συμβατικού αντικειμένου στρέφεται κατά των ανωτέρω εκτελεστών πράξεων, δια των οποίων αποφασίστηκε η εκκίνηση της σχετικής διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης δια της κατ' άρ. 32 παρ. 2γ και 32^Α Ν. 4412/2016 διαδικασίας διαπραγμάτευσης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης. Ειδικότερα, προσφεύγων επικαλείται, σημ. 2-4 της προσφυγής του, πως πληροί κάθε απαίτηση της διακήρυξης, σε επίπεδο κριτηρίων επιλογής και τεχνικών προδιαγραφών, πλην όμως, ακριβώς δια της επιλογής του ως άνω τύπου διαδικασίας, καθίσταται αδύνατη η συμμετοχή του. Ασχέτως όμως του τυχόν παρανόμου της προσφυγής σε τέτοια διαδικασία, ζήτημα εξεταστέο στο πλαίσιο της κατ' ουσία εξέτασης της υπόθεσης, η οποία προϋποθέτει πλήρωση των προϋποθέσεων παραδεκτού της προδικαστικής προσφυγής, μόνο του το παράνομο αυτό και η επικαλούμενη μη συνδρομή των απαιτούμενων κατά νόμο όρων για το επιτρεπτό μιας τέτοιας διαδικασίας, δεν συγκροτούν το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, ήτοι την άμεση, προσωπική και ενεστώσα βλάβη του, κατ' άρ. 345-346 και 360 Ν. 4412/2016, η οποία συνιστά και το έρεισμα και αντικείμενο προδικαστικής του προστασίας και ορίζουν το πεδίο αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ, η οποία δεν συνιστά όργανο ελέγχου εν γένει νομιμότητας των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αλλά όργανο παροχής διοικητικής προστασίας σε οικονομικούς φορείς, το δικαίωμα των οποίων στην ανάληψη συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης, θίγεται ή διακινδυνεύεται από πράξεις ή παραλείψεις αναθετουσών αρχών. Άρα, το

έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής, δεν αρκείται ούτε συνίσταται καν στο επικαλούμενο παράνομο της βλαπτικής πράξης (το οποίο συνιστά αντικείμενο της ουσιαστικής εξέτασης της προσφυγής και όχι της εξέτασης επί του παραδεκτού ασκήσεως της), αλλά σε συγκεκριμένα επικαλούμενη και στοιχειοθετούμενη βλάβη που η πράξη αυτή επιφέρει στο πρόσωπο του προσφεύγοντος. Εν προκειμένω όμως, ο προσφεύγων αορίστως και αντιφατικώς επικαλείται το ανέφικτο της συμμετοχής του, επικαλούμενος ως αιτία αυτού ειδικώς τον τύπο της συγκεκριμένης διαδικασίας, ενώ συγχρόνως συνομολογεί και επικαλείται ο ίδιος την εκ μέρους του δυνατότητα συμμετοχής, αφού πληροί τις σχετικές απαιτήσεις συμμετοχής. Επιπλέον, παρότι η νυν διαδικασία προκηρύχθηκε ως διαπραγμάτευση άνευ προηγούμενης δημοσίευσης, η αναθέτουσα επιτρέπει, κατά τον όρο 2.1.1 της πρόσκλησης, την υποβολή προσφοράς από κάθε εν γένει ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα κατά τις περί δικαιώματος συμμετοχής διατάξεις του άρ. 25 Ν. 4412/2016, οι οποίες άλλωστε ισχύουν σε κάθε είδους διαδικασία, ακόμη και ανοικτή. Ακόμη, ο προσφεύγων, όπως ο ίδιος επικαλείται στην προσφυγή του, έλαβε γνώση της διακήρυξης από τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ την 7-12-2020, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής φυσικού φακέλου προσφοράς την 9-12-2020, στη ..., έδρα της αναθέτουσας. Περαιτέρω, ο προσφεύγων που όπως ο ίδιος επικαλείται συνιστά τακτικό ανάδοχο μείζονων δημοσίων συμβάσεων και τακτικό μετέχοντα σε διαδικασίες ανάθεσης τους, προδήλως κατέχει, αφού συγχρόνως επικαλείται πως κατέχει και τα κατ' ουσία προσόντα συμμετοχής, τους πόρους, την οργανωσιακή ετοιμότητα και ικανότητα και τα σχετικά, τακτικώς και παγίως ζητούμενα σε διαγωνισμούς, δικαιολογητικά, για τη συμμετοχή του και στη νυν διαδικασία, δεδομένου άλλωστε ότι τούτο προκύπτει και εκ του γεγονότος ότι προετοίμασε σε μόλις 1 ημέρα από την επικαλούμενη εκ μέρους του λήψη γνώσης των προσβαλλόμενων πράξεων, αναλυτική προσφυγή κατ' αυτών, μετ' επικλήσεως και προσκομίσεως πλήθους εγγράφων, ήτοι των 18 σχετικών της προσφυγής του, που μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν γνωστοποίηση λειτουργίας και χορήγηση έγκρισης εγκατάστασης για την παραγωγική του μονάδα, πιστοποιήσεις ISO, πιστοποιητικά καλής εκτέλεσης προηγούμενων δημοσίων

συμβάσεων, πιστοποιητικό επιμελητηρίου και αποδεικτικά προηγούμενων γενικών και ειδικών κύκλων εργασιών. Δεν προκύπτει όμως ο λόγος για τον οποίο ο προσφεύγων, επικαλούμενος την πρόθεση συμμετοχής του για την ανάληψη του συμβατικού αντικειμένου, υπέβαλε αυτά τα έγγραφα ενώπιον της ΑΕΠΠ, προκειμένου να ακυρωθεί η διαδικασία, αντί να τα υποβάλει ενώπιον της αναθέτουσας, προκειμένου να διεκδικήσει την ανάθεση της σε αυτόν. Άλλωστε, δεν είναι δυνατόν, ελλείψει αντιθέτου ισχυρισμού, η ΑΕΠΠ να διερευνήσει τη συμμόρφωση του προσφεύγοντος με κάθε όρο της ως άνω πρόσκλησης, προκειμένου να διαπιστώσει αν πληροί τα οικεία προσόντα συμμετοχής, αρκούμενη στην κατά δήλωση του προσφεύγοντος, πλήρωση τους, η οποία όμως σημαίνει ότι δύνατο να υποβάλει και προσφορά. Επιπλέον, όσον αφορά την εκ του προσφεύγοντος επίκληση δυσχέρειας πρόσβασης στη ..., κατά το σημ. 15 της προσφυγής του, προκειμένου να υποβάλει προσφορά, σε κάθε περίπτωση, όπως είναι κοινώς γνωστό, η σύνδεση της ... και των εν γένει μείζονων ... με την ηπειρωτική επικράτεια, ασχέτως πανδημίας δεν έχει ουδόλως διακοπεί και εξυπηρετείται με τακτικά ακτοπλοϊκά, αλλά και αεροπορικά δρομολόγια, όπως άλλωστε εξυπηρετείται και η διεθνής σύνδεση της Χώρας, ενώ άλλωστε, η οικεία μετακίνηση προς υποβολή προσφοράς από τον εξουσιοδοτημένο προς τούτο υπάλληλο ή νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος, δύνατο ευχερώς και όλως νομίμως να δικαιολογηθεί ακριβώς ως επαγγελματική μετακίνηση, όπως δικαιολογείται σε καθημερινό επίπεδο η μετακίνηση ακόμη και μεταξύ διαφορετικών νομών της Χώρας, πλήθους εργαζομένων που μετακινούνται ανεμπόδιστα, ακριβώς προς εκτέλεση της καθημερινής ακόμα, εργασίας τους. Επομένως, ουδεμία σχέση έχει η νυν κατάσταση της πανδημίας με την όποια επικαλούμενη αδυναμία συμμετοχής του προσφεύγοντος στη νυν διαδικασία. Άλλωστε, ήδη από τον Μάρτιο 2020, εν μέσω πανδημίας, βάσει ειδικών νομοθετικών ρυθμίσεων, πλήθος κατηγοριών δημοσίων συμβάσεων, όπως φυλάξεις, καθαρισμοί και προμήθειες ιατρικού εξοπλισμού, υγειονομικού υλικού, ακόμη και λογισμικού, ανατίθενται με τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης και κατά συνήθη τρόπο, αφού η χρήση του ΕΣΗΔΗΣ σε τέτοιες διαδικασίες δεν είναι

υποχρεωτική, με έγχαρτες αποκλειστικά προσφορές, όπως προδήλως τελεί σε γνώση της ΑΕΠΠ, χωρίς τούτο ή η πανδημία να εμποδίζουν την έγκαιρη υποβολή προσφορών, την ανάπτυξη ανταγωνισμού και την ανάθεση των συμβάσεων αυτών. Επιπλέον, ο προσφεύγων στο σημ. 27 της προσφυγής του, προβάλλει την επίταση του ανταγωνισμού που επιφέρει η ανοικτή διαδικασία. Πέραν του ότι τούτο ουδόλως συνέχεται με την επικαλούμενη και αναγκαία προς στοιχειοθέτηση εννόμου συμφέροντος του, βλάβη, σε κάθε περίπτωση στη νυν διαδικασία επετράπη, όπως ακριβώς σε έναν ανοικτό διαγωνισμό, η υποβολή προσφοράς από οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο, όπως ακριβώς ορίζει το άρ. 27 παρ. 1 Ν. 4412/2016, το οποίο ούτως τυγχάνει αλυσιτελούς επίκλησης. Ομοίως αορίστως και αλυσιτελώς και δη, όσον αφορά τη συγκρότηση εννόμου συμφέροντος του, ο προσφεύγων επικαλείται στο σημ. 27 και στο σημ. 17 της προσφυγής του, την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της αναλογικότητας, ως και τη νόθευση του ανταγωνισμού δια της νυν διαδικασίας, αφού και πάλι δεν προκύπτει πώς η διαδικασία εμπόδιζε αυτόν να υποβάλει προσφορά και επομένως, να μετάσχει στον ανταγωνισμό για την ανάθεση της. Άρα, εφόσον δεν προκύπτει πώς εμποδίστηκε να υποβάλει προσφορά, δεν προκύπτει βλάβη του από την εξ αυτού επικαλούμενη άνιση μεταχείριση του κατά και ως προς τον χρόνο προετοιμασίας των προσφορών. Επιπλέον των ανωτέρω, όπως στο σημ. 24 της προσφυγής του επικαλείται ο προσφεύγων, αλλά και όπως προκύπτει από τα σχετικά 10-15 της προσφυγής του, τελούσε σε γνώση και προφανώς δεν απέκτησε γνώση μεταξύ 7^{ης} και 8^{ης}/12/2020, ότι η νυν αναθέτουσα, 6 διαδικασιών διαπραγμάτευσης με το ίδιο αντικείμενο της ίδιας αναθέτουσας, όπως και στο σημ. 15 αναφέρεται και άρα, προκύπτει, πως σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του, είχε ακριβώς την ίδια γνώση για το ενδεχόμενο προκήρυξης και της νυν διαδικασίας ανάθεσης με τον νυν ανάδοχο, αφού τελεί σε γνώση του προσφεύγοντος κάθε προηγούμενη διαδικασία, μαζί με τον χρόνο λήξης της όποιας οικείας σύμβασης. Άλλωστε, δεν προκύπτει ότι η αναθέτουσα είχε ενημερώσει ειδικώς συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ή τον νυν ανάδοχο περί του ότι προτίθεται να εκδώσει τις νυν προσβαλλόμενες, αντί τυχόν να

παρατείνει ήδη συναφθείσες συμβάσεις. Επιπλέον, το επικαλούμενο ζήτημα της ίσης μεταχείρισης με τον νυν ανάδοχο, δεν λαμβάνει υπόψη του, ότι ακόμη και αν ένας οικονομικός φορέας ήδη εκτελεί μια σύμβαση, σε κάθε νέα διαδικασία ανάθεσης οφείλει να υποβάλει όχι τυχόν παλαιά δικαιολογητικά, που του εξασφάλισαν την προηγούμενη ανάθεση, αλλά επικαιροποιημένα δικαιολογητικά, τα οποία απεικονίζουν τους νυν πόρους του και τα νυν προσόντα συμμετοχής του. Περαιτέρω, αλυσιτελώς ο προσφεύγων επικαλείται την υποχρέωση διαμόρφωσης κατάλληλης υποδομής σε συνεργασία με την αναθέτουσα για την παροχή των υπηρεσιών του εντός του ΚΥΤ, αφού τούτο δεν συνιστά προαπαιτούμενο της προσφοράς, αλλά κατά την ΠΡΟΣΘΗΚΗ Ι ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι, όρος 2.2 της πρόσκλησης, συμβατική υποχρέωση του αναδόχου και άρα, ουδεμία σχέση έχει τούτο με τη δυνατότητα ή μη εκ μέρους του υποβολής προσφοράς και ενώ άλλωστε, την ίδια υποχρέωση και τον ίδιο φόρτο θα αντιμετώπιζε ούτως ή άλλως, ακόμη και αν η διαδικασία διενεργηθεί με ανοικτή διαδικασία, αφού και πάλι το ζήτημα του τύπου της διαδικασίας είναι αδιάφορο, καθώς δεν χρειάζεται τα οριζόμενα του ως άνω όρου 2.2 να λάβουν χώρα προ της υποβολής της προσφοράς, αλλά μετά την ανάθεση. Επιπλέον, ο προσφεύγων αορίστως επικαλείται την κατά τον όρο 2.1 της ως άνω ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ Ι ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι υποχρέωση δήλωσης της εφεδρικής μονάδας εγκατάστασης, αφού δεν επικαλείται ότι δεν κατέχει τέτοια μονάδα. Περαιτέρω, η εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενη υποχρέωση του προσφέροντος προς υποβολή καταλόγου οχημάτων, αντιγράφων αδειών κυκλοφορίας και υγειονομικής καταλληλότητας αυτών, διπλωμάτων των οδηγών του, καταλόγου προηγούμενων συμβάσεων, πιστοποιητικών διαχείρισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης, δικαιολογητικών τρκμηρίωσης καταλληλότητας υλικών και συσκευασίας προϊόντων διατροφής κατά τους ισχύοντες κατά νόμο κανόνες υγιεινής και τροφίμων, ως και ορισμού εκ του ιδίου του προσωπικού του υπευθύνου και αναπληρωτή υπευθύνου έργου και συγκρότησης ομάδας εργασίας, δεν προκύπτει κατά πώς θίγουν τον προσφεύγοντα και τον εμποδίζουν προς υποβολή προσφοράς, δεδομένου ότι δεν επικαλείται πως δεν διαθέτει τους οικείους πόρους και χρειάζεται τυχόν να

τους αποκτήσει στο διάστημα μεταξύ δημοσίευσης διακήρυξης και καταληκτικού χρόνου υποβολής προσφορών, το αντίθετο μάλιστα, βλ. ανωτέρω και περαιτέρω, δεν προκύπτει πώς ενώ τυχόν διαθέτει τους οικείους πόρους, δεν δύναται να συγκεντρώσει δικαιολογητικά που ήδη τελούν στη διάθεση του. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη διακήρυξη και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, δεν υπήρχε απαίτηση τοπικής εφεδρικής μονάδας ή όρος περί συγκεκριμένης εγγύτητας μονάδας παραγωγής στο ΚΥΤ στη ..., με αποτέλεσμα και πάλι να μην προκύπτει το αντικείμενο και η αιτία παρεμπόδισης του προσφεύγοντος προς υποβολή προσφοράς, χωρίς άλλωστε να αναφέρει ότι εν γένει και άνευ χωρικής σύνδεσης με τη ..., δεν διαθέτει δεύτερη μονάδα και θα την αποκτούσε αν είχε μεγαλύτερη προθεσμία υποβολής προσφοράς. Επιπλέον, ο όρος 1.3.9 της πρόσκλησης αναφέρεται σε δυνατότητα επίσκεψης πριν την υποβολή προσφοράς προς διευκόλυνση των ενδιαφερομένων προς συμμετοχή και όχι σε υποχρέωση τέτοιας επίσκεψης ως προαπαιτούμενο υποβολής της προσφοράς. Τα ανωτέρω, άλλωστε, ενώ αποδεδειγμένα κατά την προσφυγή του, ο προσφεύγων τελεί σε γνώση του ακόμη και η από 18/6/2020 δημοσιευθείσα ... σχετική πρόσκληση και κάθε ενδιαμέση έως τώρα πρόσκληση της αναθέτουσας και ενώ, οι απαιτήσεις της νυν πρόσκλησης δεν προκύπτει ότι έχουν μεταβληθεί σε σχέση με τις 6 προηγούμενες προσκλήσεις που ο ίδιος επικαλείται και υποβάλλει, αποδεικνύοντας ότι τελούν σε γνώση του. Επομένως, εν τέλει δεν προκύπτει συγκεκριμένη βλάβη του προσφεύγοντος εκ του τύπου της προκηρυσσόμενης διαδικασίας και άρα, καταρχάς, άνευ εννόμου συμφέροντος ασκείται η προσφυγή και είναι ως εκ τούτου και μόνο απορριπτέα ως απαράδεκτη.

3. Επειδή, ασχέτως των ανωτέρω, επιπλέον προκύπτουν και τα εξής. Κατ' άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, όπως τροποποιήθηκε και νυν ισχύει ορίζεται ότι ««10. Τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, στα διοικητικά όρια των οποίων λειτουργούν Κέντρα Πρώτης Υποδοχής (ΚΕ.Π.Υ.), Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (Κ.Υ.Τ.) και Ανοιχτές Δομές Προσωρινής Υποδοχής και Φιλοξενίας προσφύγων και μεταναστών ή διαθέτουν χώρους για την κάλυψη έκτακτων αναγκών στέγασης και προσωρινής φιλοξενίας προσφύγων και

μεταναστών, καθώς και οι φορείς των Ο.Τ.Α. αυτών, δύνανται για την αντιμετώπιση έκτακτων και επείγουσών αναγκών, κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης, να προβαίνουν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες και να συνάπτουν με τρίτους συμβάσεις εκτέλεσης έργων, παροχής υπηρεσιών, προμήθειας αγαθών ή μισθώσεων κινητών και ακινήτων σε ό,τι αφορά την υποδοχή και φιλοξενία νεοεισερχόμενων πολιτών τρίτων χωρών αποκλειστικά για την κάλυψη αναγκών προσωρινής στέγασης, τη λειτουργία των ανωτέρω εγκαταστάσεων, τη μεταφορά από τα σημεία άφιξης ή προσωρινής διαμονής προς ή από τις προσωρινές ή μόνιμες εγκαταστάσεις φιλοξενίας, οι οποίες βρίσκονται εντός και εκτός των γεωγραφικών τους ορίων, τη σίτιση, την άμεση ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα έξοδα ταφής, τη διαχείριση ανθρωπιστικής βοήθειας και κάθε προσφοράς σε χρήμα ή είδος, τη διαχείριση, μεταφορά, αποθήκευση και διανομή αυτής, μεταφορά ανηλίκων προσφύγων για εκπαιδευτικούς λόγους, καθώς και κάθε άλλη απολύτως αναγκαία για την εξυπηρέτηση των ανωτέρω σκοπών δαπάνη. Η ως άνω διάταξη ισχύει από 1.1.2018.... Η διαδικασία σύναψης των συμβάσεων των προηγούμενων εδαφίων, καθώς και των αντίστοιχων συμβάσεων των Υπουργείων και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων δύναται, για λόγους κατεπείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης, λαμβανομένων υπ όψιν και λόγων δημόσιας τάξης, οι οποίοι ειδικώς αιτιολογούνται, να διενεργείται κατόπιν διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης της εθνικής νομοθεσίας, με την επιφύλαξη εφαρμογής της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις.. Μέχρι τις 31.12.2020 οι συμβάσεις αυτές θεωρούνται ότι καλύπτουν την προϋπόθεση των σχετικών διατάξεων περί συνδρομής έκτακτης και κατεπείγουσας ανάγκης, οφειλόμενης σε γεγονότα απρόβλεπτα για τις αναθέτουσες αρχές, που δεν απορρέουν από δική τους ευθύνη, κατά παρέκκλιση της υποπερίπτωσης δδ` περίπτωση γ`, παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 4013/2011 (Α` 204).». Άρα, με την ειδική ως άνω διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, που μάλιστα, μεταρρυθμίστηκε και συμπληρώθηκε κατά το νυν περιεχόμενο της, με το άρ. 73 Ν. 4578/2018, όσον αφορά το πρώτο εδάφιο της και όσον αφορά το προτελευταίο και ως άνω

μνημονευθέν ως τελευταίο εδάφιο της, με το άρ. 7 παρ. 1 Ν. 4587/2018 και αντικαταστάθηκε από 1-11-2019 με το άρ. 122 Ν. 4636/2019, ορίζεται ειδικώς, μεταξύ άλλων και για διαδικασίες ανάθεσης υπηρεσιών και προμήθειας αγαθών σχετικών και με τη σίτιση των νεοεισερχόμενων πολιτών τρίτων χωρών και μάλιστα, όσον αφορά όχι μόνο ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, που αναφέρονται διακριτώς στο ως άνω πρώτο εδάφιο, αλλά και κάθε εν γένει ΝΠΔΔ, μεταξύ των οποίων, του νόμου μη διακρίνοντος και του Κράτους και άρα, της νυν αναθέτουσας που συνιστά κρατική αρχή υπαγόμενη στο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου του Κράτους, να προβαίνουν στην ανάθεση των σχετικών συμβάσεων κατά παρέκκλιση κάθε άλλης αντίθετης διάταξης, συμπεριλαμβανομένων επομένως και του άρ. 32 Ν. 4412/2016, αλλά και το άρ. 2 παρ. 2 περ. γ' υποπερ. Δδ' Ν. 4013/2011 περί σύμφωνης γνώμης της ΕΑΑΔΗΣΥ. Άλλωστε, οι παραπάνω διατάξεις, όχι μόνο είναι ειδικότερες, αφού ρυθμίζουν ακριβώς και ειδικώς συμβάσεις όπως οι προκείμενη και δεν θεσπίζουν εν γένει κανόνες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, είναι περαιτέρω και νεότερες, δεδομένου ότι μεταρρυθμίστηκαν το 2018 και το 2019 κατά τα ανωτέρω, σε σχέση με τις ανωτέρω προαναφερθείσες, ενώ ιδίως ρητά αναφέρουν ότι ιδρύουν τους ειδικούς κανόνες τους κατά παρέκκλιση κάθε άλλης αντίθετης διάταξης νόμου και άρα, υπερισχύουν έναντι του άρ. 32 Ν. 4412/2016, αλλά και του άρ. 2 Ν. 4013/2011, που αβασίμως επικαλείται ο προσφεύγων. Επιπλέον άλλωστε, απαραδέκτως ο προσφεύγων το πρώτον με το υπόμνημά του, προσθέτει νέο αυτοτελή ισχυρισμό κατά της νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων, σχετικά με τη μη λήψη σύμφωνης προηγούμενης γνώμης από την ΕΑΑΔΗΣΥ, ισχυρισμός που άλλωστε, ουδόλως προβλήθηκε έστω και συνοπτικώς στην προσφυγή του. Σε κάθε όμως περίπτωση, ακόμη και ο Ν. 4013/2011 στο ως άνω άρ. 2 παρ. 2 περ. γ' υποπερ. δδ' αυτού, αναφέρει εξαίρεση από την υποχρέωση σύμφωνης γνώμης της ΕΑΑΔΗΣΥ των περιπτώσεων ανωτέρας βίας. Είναι δε πρόσηλο πως, δεδομένου ότι η ως άνω διάταξη του άρ. 4013/2011 αναφέρεται σε άσκηση της οικείας εκ της ΕΑΑΔΗΣΥ αρμοδιότητας εντός διαστήματος 20 εργασίμων, μάλιστα, ημερών, από την περιέλευση του σχεδίου Απόφασης, η οποία όμως είναι δεκτική παράτασης με

μόνη Απόφαση της ΕΑΑΔΗΣΥ, κατά 15 επιπλέον εργάσιμες ημέρες, ότι το διάστημα αυτό που αντιστοιχεί σε 28 έως 50 περίπου ημερολογιακές ημέρες είναι ιδιαίτερα μακρό για την αναμονή κάλυψης μιας όλως επείγουσας και αναγκαίως εξυπηρετούμενης σε συνεχές διάστημα, χωρίς δυνατότητα αναμονής ή παύσης της, ανάγκης που μάλιστα αποκρίνεται κατά τη νυν πρόσκληση σε κάλυψη αναγκών μόλις 55 ημερολογιακών ημερών, ήτοι διάστημα από διπλάσιο έως σχεδόν ίσο, με τον χρόνο αναμονής για τη λήψη της σύμφωνης γνώμης από την ΕΑΑΔΗΣΥ. Σε κάθε όμως περίπτωση, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η παραπάνω διάταξη του Ν. 4013/2011 ούτως ή άλλως δεν είναι εν προκειμένω εφαρμοστέα, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν. Επιπλέον, το παραπάνω πρώτο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 επιτρέπει εν γένει και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, την εκτέλεση κάθε εν γένει αναγκαίας ενέργειας, αλλά και ρητά τη σύναψη σύμβασης, επομένως δε και με κάθε είδους διαδικασία και άρα και με προσφυγή σε διαδικασία διαπραγμάτευσης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, όπως εν προκειμένω, ανεμπόδιστα από ειδικότερες περί αυτής προϋποθέσεις που ορίζονται σε άλλες διατάξεις, αρκεί η σύμβαση να σκοπεύει ακριβώς στην κάλυψη αναγκών σχετικών με τα αντικείμενα που ορίζει το ως άνω πρώτο εδάφιο και άρα, ρητά και τη σίτιση των προσφύγων και μεταναστών. Επιπλέον το τρίτο εδάφιο και δεύτερο εκ των παρατεθέντων ανωτέρω, του ως άνω άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, ορίζει και ρητά σχετικά με τη διαδικασία ανάθεσης των σχετικών συμβάσεων, τη διενέργεια αυτών με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, πάλι κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης της εθνικής νομοθεσίας, πλην όμως, όπως ο προσφεύγων προβάλλει, υπό τον όρο της ειδικής αιτιολόγησης των λόγων κατεπείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης, λαμβανομένων υπόψη και λόγων δημοσίας τάξης, όπως και υπό την επιφύλαξη της ενωσιακής περί δημοσίων συμβάσεων νομοθεσίας. Επιπλέον και ανεξαρτήτως όλων των ανωτέρω, το άρ. 96 Ν. 4368/2016 θεσπίζει πάλι επί του νυν αντικειμένου τα εξής «1.Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι τις 31.12.2021, το Δημόσιο, οι δημόσιες υπηρεσίες, επιχειρήσεις και οργανισμοί κοινής ωφέλειας προβαίνουν στις ενέργειες αρμοδιότητάς τους, που είναι απαραίτητες για την

αντιμετώπιση της απρόβλεπτης αύξησης των προσφυγικών - μεταναστευτικών ροών και της συνακόλουθης προσφυγικής - μεταναστευτικής κρίσης, κυρίως στους τομείς της μεταφοράς, διαμονής, σίτισης, ασφάλειας, καθαριότητας και υγειονομικής περίθαλψης των προσφύγων και μεταναστών. [όπως η παρ.1 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 57 παρ.1 Ν.4686/2020,ΦΕΚ Α 96/12.5.2020.] 2. Οι φορείς της παραγράφου 1 δύνανται κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης: α. Να προβαίνουν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες ή να συνάπτουν με τρίτους συμβάσεις εκτέλεσης έργων, παροχής υπηρεσιών, προμήθειας αγαθών ή μισθώσεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν από την αύξηση των μεταναστευτικών - προσφυγικών ροών, ιδίως σχετικά με την ίδρυση, κατασκευή, συντήρηση, μετατροπή και λειτουργία των δομών της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 4375/2016, των Προαναχωρησιακών Κέντρων Κράτησης Αλλοδαπών, καθώς και των Περιφερειακών Γραφείων Ασύλου.Η διαδικασία σύναψης των προηγούμενων συμβάσεων δύναται, λαμβανομένων υπόψη και λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, οι οποίοι ειδικώς αιτιολογούνται, να διενεργείται, ανεξαρτήτως ποσού, κατόπιν διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης διαγωνισμού για την αντιμετώπιση της έκτακτης και απρόβλεπτης αύξησης των προσφυγικών-μεταναστευτικών ροών και της συνακόλουθης επιδείνωσης της προσφυγικής-μεταναστευτικής κρίσης, και στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο, με την επιφύλαξη εφαρμογής της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δημόσιες συμβάσεις. [Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α` αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 57 παρ.2 Ν.4686/2020,ΦΕΚ Α 96/12.5.2020.». Άρα, ανεξαρτήτως των προπαρατεθεισών διατάξεων του Ν. 4332/2015, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, το ως άνω αρ. 96 Ν. 4368/2016 και ιδίως, όπως τροποποιήθηκε με τον όλως πρόσφατο Ν. 4686/2020, ρητά ορίζει με χρόνο ισχύος έως και 31-12-2021, που σε κάθε περίπτωση καλύπτει τη νυν διαδικασία και ως προς την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης, ότι μεταξύ άλλων και το Δημόσιο και κάθε είδους δημόσια υπηρεσία, άρα και η νυν αναθέτουσα, προβαίνουν σε κάθε εν γένει απαραίτητη ενέργεια για την αντιμετώπιση της προσφυγικής-μεταναστευτικής κρίσης, μεταξύ άλλων και ρητά επί του

αντικειμένου «σίτισης.. των προσφύγων και μεταναστών», όπως ακριβώς αφορά το νυν υπό ανάθεση αντικείμενο. Επιπλέον, όπως η ως άνω παρ. 2 ορίζει και δη, κατά την περ. α' αυτής, που και πάλι εισήλθε ως έχει με τον Ν. 4668/2020, οι ανωτέρω φορείς δύναται μεταξύ άλλων να συνάπτουν και δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών ή προμήθειας αγαθών και για τα ανωτέρω αντικείμενα, η διαδικασία σύναψης των οποίων, ανεξαρτήτως ποσού, δύναται να διενεργούνται με διαπραγμάτευση άνευ προηγούμενης δημοσίευσης στο αναγκαίο μέτρο και υπό την προϋπόθεση, κατά σύμμετρο με το τρίτο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, ειδικής αιτιολόγησης λόγων εθνικής ασφαλείας ή δημοσίας τάξεως και με την επιφύλαξη εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας. Πλην όμως, αλυσιτελώς ο προσφεύγων επικαλείται τις ως άνω προϋποθέσεις του παραπάνω τρίτου εδαφίου του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και του άρ. 96 παρ. 2 περ. α' Ν. 4368/2016, αφού αφενός, ακολουθεί και δη, νεότερο, προτελευταίο εδάφιο στην ίδια διάταξη του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, που εξακολουθεί και ισχύει παραλλήλως με τον Ν. 4368/2016, ρητά εκ του νόμου θεσπίζει και δημιουργεί αμάχητο τεκμήριο κατεπείγουσας ανάγκης, οφειλόμενης σε γεγονότα απρόβλεπτα για τις αναθέτουσες, που δεν απορρέουν από δική τους ευθύνη και άρα, πληροί την προϋπόθεση κατά το προηγηθέν, τρίτο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και του άρ. 96 παρ. 2 περ. α' Ν. 4368/2016, συμμόρφωσης με την ενωσιακή νομοθεσία, όσον αφορά τις άνω των ορίων συμβάσεις, αφού εκ του νόμου θεσπίζεται τεκμήριο και συλλήβδην και απροϋπόθετη υπαγωγή κάθε αντίστοιχης ανάγκης στην έννοια του κατεπείγοντος κατά το νόημα της διάταξης του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, που άλλωστε, συνιστά αυτούσια μεταφορά του άρ. 32 Οδηγίας 2014/24/ΕΕ. Ακόμη, με το ως άνω προτελευταίο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και την αναγωγή του συνόλου των σχετικών αναγκών σε πληρούσες τις αντικειμενικές προϋποθέσεις του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, αίρεται και η εκ του προηγούμενου εδαφίου του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και του άρ. 96 παρ. 2 περ. α' Ν. 4368/2016, υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης του κατεπείγοντος, αφού η αιτιολόγηση παρέχεται και καλύπτεται πλήρως εκ του νόμου, ήτοι του προτελευταίου,

ακολουθούντος και νεοτέρου εδαφίου. Σε κάθε άλλωστε, περίπτωση, το προτελευταίο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 περιορίζεται ως προς την επενέργεια του επί του προηφούμενου τρίτου εδαφίου, με βάση το στοιχείο του χρόνου, αφού ορίζεται πως το οικείο τεκμήριο, ισχύει έως και 31-12-2020. Όμως, εν προκειμένω, η νυν διαδικασία προκηρύχθηκε προ της 31-12-2020 κατά τα ανωτέρω και άρα, υπάγεται στην εξαιρετική περίπτωση του ως άνω προτελευταίου εδαφίου του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015. Τούτο δε διότι, κατά τη διατύπωση της ως άνω διάταξης του προτελευταίου εδαφίου («Μέχρι τις 31.12.2020 οι συμβάσεις αυτές θεωρούνται ότι καλύπτουν την προϋπόθεση των σχετικών διατάξεων περί συνδρομής έκτακτης και κατεπείγουσας ανάγκης, οφειλόμενης σε γεγονότα απρόβλεπτα για τις αναθέτουσες αρχές, που δεν απορρέουν από δική τους ευθύνη»), προκύπτει ότι το χρονικό σημείο που αναφέρεται, αφορά τον χρόνο κρίσης περί εκκίνησης της διαδικασίας ανάθεσης της σύμβασης, έως και εκκίνησης αυτής (εξ ου και η σύνδεση του χρόνου αυτού με την παρέκκλιση από το άρ. 2 παρ. 2 περ. γ' υποπερ. δδ' Ν. 4013/2011, το οποίο αναφέρεται σε τύπο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης) και όχι στον χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης, όπως θα προέκυπτε αν η παραπάνω διάταξη διατυπωνόταν ως «για συμβάσεις που εκτελούνται/διαρκούν έως 31-12-2020» ή με παρόμοια και αντίστοιχη διατύπωση. Σημειωτέον δε, ότι και το προτελευταίο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 δεν αναφέρει τυχόν γενικά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη και άρα και το άρ. 2 παρ. 2 περ. γ' υποπερ. δδ' Ν. 4013/2011, όπως τα προπαρατεθέντα εδάφια, αλλά και ειδικά μνημονεύει την ως άνω διάταξη του Ν. 4013/2011, ως μη εφαρμοστέα, με αποτέλεσμα και προς τούτο να είναι απορριπτέος ο ούτως ή άλλως απαραδέκτως δια του υπομνήματος προβαλλόμενος ισχυρισμός του προσφεύγοντος, περί χρείας σύμφωνης γνώμης της ΕΑΑΔΗΣΥ. Επιπλέον όμως των ανωτέρω, ακόμη και όσον αφορά το προπαρατεθέν τρίτο εδάφιο του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και το άρ. 96 παρ. 2 περ. α' Ν. 4368/2016, η απαίτηση περί ειδικής αιτιολογίας του οποίου, κατά τα όσα προαναφέρθηκαν, τυγχάνει αλυσιτελούς επίκλησης, αφενός λόγω της του επομένου εδαφίου της ίδιας διάταξης του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, η επίκληση του εκ του

προσφεύγοντος είναι αλυσιτελής, αφετέρου διότι η αναθέτουσα, όπως παραδεκτώς κατ' άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016, που επιτρέπει ακόμη και την το πρώτον παράθεση αιτιολογίας των προσβαλλομένων πράξεων δια των Απόψεων της αναθέτουσας, παραθέτει ειδική αιτιολογία του κατεπείγοντος και της απρόβλεπτης άνευ ευθύνης της, ανάγκης, αναφερόμενη στον χρόνο που θα απαιτηθεί για την ανάθεση της σύμβασης ούτως ή άλλως με τη νυν διαδικασία, σε σχέση με τις προϋποθέσεις που επιβάλλει, σε συνδυασμό με τον ανελαστικό χρόνο της νυν εκτελούμενης και βαίνουσας στον άμεσο χρόνο, προς λήξη, συμβάσεως κάλυψης του συμβατικού αντικειμένου, αλλά και τον κίνδυνο, σε περίπτωση μη έγκαιρης ανάθεσης, σίτισης μεγάλου πληθυσμού προσφύγων και μεταναστών που διαμένουν στο ..., που με τη σειρά του διακινδυνεύει προβλήματα δημοσίας τάξης, αιτιολογία που αποκρίνεται και στην ανάγκη αιτιολόγησης των λόγων δημοσίας τάξης του άρ. 96 παρ. 2 περ. α Ν. 4368/2016 . Αβασίμως δε ο προσφεύγων επικαλείται το ανεπαρκές και γενικόλογό της ως άνω συνοπτικής, πλην πλήρους και ειδικής αιτιολογίας, διότι η πληρότητα της αιτιολόγησης μιας πράξης, δεν εξαρτάται από το μέγεθος του περιεχομένου της και το λεκτικό που χρησιμοποιεί, αλλά από την πραγματική και νομική αιτία που αναφέρει και τη σχέση αυτής με το αιτιολογητέο αντικείμενο, που εν προκειμένω συνίσταται στον κατεπείγοντα και απρόβλεπτο, άνευ ευθύνης της αναθέτουσας κίνδυνο. Ο κίνδυνος αυτός τυγχάνει επίκλησης, σε κάθε δε περίπτωση, δεν χρήζει εμπειριστατωμένης αναλύσεως, αφού είναι προφανής και λίαν σοβαρός. Είναι πρόδηλο πως αν δεν σπιστεί ακόμη και για ελάχιστο χρονικό διάστημα, το πλήθος των προσφύγων και μεταναστών, συχνά ήδη απείθαρχων και βίαιων τάσεων, που σωρεύονται συνεχώς και σε μεταβαλλόμενους καθημερινά αριθμούς στο ΚΥΤ, όχι μόνο θα διακινδυνευθεί η υγεία τους, καθώς οι ανωτέρω δεν έχουν κάποιο άλλο και δη, βέβαιο, πόρο και τρόπο σίτισης, αλλά επιπλέον, θα διακινδυνευθεί και η δημόσια τάξη, δεδομένων άλλωστε, των γνωστών σε όλους, όπως συχνών περιστατικών βίαιων εξεγέρσεων, που με τη σειρά τους άγουν σε σοβαρή διασάλευση της τάξης, όχι μόνο με διακινδύνευση των μεταναστών των ίδιων, αλλά και των τοπικών κοινωνιών και των πολιτών των νησιών και περαιτέρω, σε ανάγκη

βίαιης καταστολής, η οποία έτι περαιτέρω πλήττει την ποιότητα ζωής των κατοίκων των νήσων, αλλά επιπλέον διακινδυνεύει και αυτούς και τους ίδιους τους μετανάστες και πρόσφυγες. Όλα τα ανωτέρω υπό συνθήκες πανδημίας και επί ενός ήδη εν πολλοίς εξαθλιωμένου και τελούντος σε διαρκή κίνδυνο, πλήθους ανθρώπων, ήτοι των μεταναστών και των προσφύγων, μεταξύ των οποίων και ανήλικα βρέφη και παιδιά, η υγεία των οποίων θα διακινδυνευθεί έτι περαιτέρω με την ακόμη και για 1 ημέρα παύση ή διακοπή ή μείωση ή αλλαγή ρυθμού και τρόπου της σίτισης τους και το οποίο πλήθος τελεί ήδη σε όλως προβληματική και οριακή συνύπαρξη με τον τοπικό πληθυσμό μονίμων κατοίκων. Άλλωστε, είναι σημειωτέο, ότι οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί του ότι η διαδικασία είναι ακυρωτέα, προκειμένου να δημοπρατηθεί με τακτική και δη, ανοικτή διαδικασία, διαδικασία που θα χρειαστεί αν μη τι άλλο και προδήλως, πολύμηνο διάστημα για να ολοκληρωθεί, προβάλλονται επιπλέον και προς τούτο αλυσιτελώς και άνευ εννόμου συμφέροντος, για τον πρόσθετο λόγο, ότι σε κάθε περίπτωση είτε ακυρωθεί είτε όχι η νυν διαδικασία, η σίτιση των μεταναστών-προσφύγων συνιστά όχι μια στιγμιαία σύμβαση, όπως η κτήση ενός τεχνικού μέσου ούτε ένα αντικείμενο, το κρίσιμο χαρακτηριστικό του οποίου (σε σχέση και με το κατεπείγον), συνίσταται στον χρόνο ολοκλήρωσης και παράδοσης του (όπως στην περίπτωση ενός κατεπείγοντος τεχνικού έργου), δηλαδή ένα αντικείμενο παραδοτέο στη λήξη της οικείας σύμβασης, αλλά, αντίθετα, συνιστά μια υπηρεσία που πρέπει να παρέχεται σε καθημερινό επίπεδο και η εκτέλεση της οποίας δεν ανάγεται στην παράδοση ενός τελικού αποτελέσματος, αλλά στην εξυπηρέτηση μιας εκ φύσεως άμεσης ανάγκης. Προς τούτο είναι προφανές, πως η κρίση περί του κατεπείγοντος είναι όλως διαφορετική στην περίπτωση μιας σύμβασης όπου το ζητούμενο είναι το παραδοτέο, οπότε και η όποια καθυστέρηση θα επιδράσει στον χρόνο παράδοσης (με αποτέλεσμα το κατεπείγον να συναρτάται με τον κίνδυνο της καθυστερημένης παράδοσης σε σχέση με τη νυν ανάγκη), σε σχέση με την περίπτωση, όπως η προκείμενη, μιας σύμβασης που σκοπό της έχει να καλύψει μια ανάγκη, η οποία δεν δύναται να παύσει να εξυπηρετείται ούτε για ελάχιστο χρονικό διάστημα, με συνέπεια το κατεπείγον να συναρτάται με τον

κίνδυνο επί της παύσης παροχής της υπηρεσίας. Είναι δε πρόδηλο πως η σίτιση των μετανστών-προσφύγων δεν δύναται να διακοπεί ή να διασαλευθεί για οιοδήποτε χρονικό διάστημα, ενώ άλλωστε, ουδόλως προκύπτει ότι δύναται να καλυφθεί ως προς τα αναγκαία τρόφιμα, προσωπικό, εξοπλισμό, οργανωσιακά και επιχειρησιακά, από την υποδομή σίτισης που διατηρούν στη ... οι Ένοπλες εκεί Δυνάμεις, η οποία προορίζεται αποκλειστικά για τη σίτιση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και όχι ενός πολυπληθούς συνόλου, χρίζοντων ειδικής ανθρωπιστικής στήριξης, προσφύγων και μεταναστών. Συνεπώς, ακόμη και αν οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος τύγχαναν δεκτοί, εν τέλει και πάλι έως ότου τυχόν ανατεθεί σύμβαση με ανοικτή διαδικασία, η αναθέτουσα δεν θα είχε άλλη επιλογή από το να αναθέτει ακριβώς το ίδιο αντικείμενο, πάλι με προσφυγή σε διαδικασία διαπραγμάτευσης άνευ δημοσίευσης, ανεξαρτήτως επιμέρους διαστημάτων διαδοχικών τέτοιων διαδικασιών, με συνέπεια την εν τέλει ανάθεση αντικειμένου με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση, μεγαλύτερου εκ του νυν υπό ανάθεση. Περαιτέρω, όσον αφορά το απρόβλεπτο του παραπάνω, όλως τεκμηριωμένα κατεπείγοντος κινδύνου και την τυχόν ευθύνη της αναθέτουσας για αυτό, ο προσφεύγων επικαλείται το σταθερό των προσφυγικών ροών στα νησιά του Αιγαίου, πλην όμως, ουδόλως η ροή των προσφύγων και μεταναστών συνιστά πράγμα προβλέψιμο και ιδίως, δεκτικό εκ των προτέρων ποσοτικοποιημένης πρόβλεψης, ομοίως δε και ο αριθμός των διαμενόντων στα ΚΥΤ, που διαρκώς ανανεώνονται, με άλλα πρόσωπα να φεύγουν, εισερχόμενα σε άλλες χώρες ή κατερχόμενα στην ηπειρωτική Ελλάδα και άλλα νέα πρόσωπα να εισέρχονται σε διαρκή, πλην ουδόλως προβλέψιμο, βαθμό, ροή, συχνότητα και μέτρο, που διαρκώς αλλάζουν σε καθημερινό επίπεδο και εξαρτώνται με πλήθος παραμέτρων, εκτεινόμενων από ζητήματα εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής και σχέσεων με γείτονες χώρες, έως πρωτοβουλίες της ΕΕ, προθέσεις απορρόφησης μεταναστών και προσφύγων εξ άλλων κρατών, μεταβολές στον τρόπο φύλαξης των συνόρων και των περιπολιών στα θαλάσσια σύνορα, τακτικές διακινητών, ρυθμό έργου Επιτροπών Ασύλου, έως και εξωτερικά γεγονότα στις χώρες προέλευσης προσφύγων και μεταναστών ή και πολιτικές

αναδιάρθρωσης των δομών διαχείρισης μεταναστών και προσφύγων. Άλλωστε, ακόμη και η κατεύθυνση των εισερχομένων στη χώρα μεταναστών και προσφύγων και το σημείο στο οποίο θα αποβιβαστούν ή θα διασωθούν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, όπως και το ΚΥΤ στο οποίο εν τέλει θα καταλήξουν, το οποίο συνέχεται με τον χώρο αποβίβασης ή διάσωσης τους ή τη διαθεσιμότητα και υπερπληθυσμό άλλων ΚΥΤ, είναι εκ φύσεως στοιχεία απρόβλεπτα και ουδόλως δυνάμενα να τύχουν, αν μη τι άλλου, μη όλως βραχείος προγραμματισμού, ο οποίος απαιτεί συγκεκριμένα ελεγχόμενα δεδομένα, η έλλειψη των οποίων δεν συνέχεται με οιαδήποτε ευθύνη της αναθέτουσας (βλ. και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 269, 270/2020, σκ. 21). Και ναι μεν, στο ΚΥΤ ...υ, όπως και σε άλλες αντίστοιχες δομές, διαμένουν επί μακρόν εν γένει πρόσφυγες και μετανάστες, ουδόλως όμως προκύπτει ότι ο τρόπος και οι συνθήκες διαμονής τους, ο αριθμός αυτών και το χρονικό εύρος παραμονής τους, δεδομένου άλλωστε ότι τα ΚΥΤ συνιστούν όλως προσωρινές δομές και όχι τελικούς προορισμούς, είναι πάγια και αμετάβλητα. Αντίθετα, μόνη της η φύση της ανάγκης, ήτοι της εντός προσωρινής δομής ανθρωπιστικής στήριξης, σίτισης ενός πλήθους που δεν εισέρχεται σε αυτό και κατ' επέκταση και στη χώρα, κατά τρόπο προγραμματισμένο και ιδίως ρυθμιζόμενο δια μιας διαδικασίας ελεγχόμενης από την πολιτεία, είναι εκ φύσεως της, διαρκώς μεταβαλλόμενη και απρόβλεπτη και δη, απρόβλεπτη, ως προς το εύρος, την έκταση και την ποσότητα του φυσικού και οικονομικού της αντικειμένου, αφού είναι αδύνατον να προβλεφθεί κατά τον νυν χρόνο, ποιος θα είναι ο πληθυσμός των σπιτιζομένων, δηλαδή των διαμενόντων σε μακροπρόθεσμο διάστημα, που όμως είναι αναγκαίο, ως προς την πρόβλεψη του, για τη σχεδίαση μιας τυπικής διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, όπως αντίστροφα συμβαίνει με μια σύμβαση σίτισης φοιτητών, όπου το εκπαιδευτικό ίδρυμα γνωρίζει εκ των προτέρων πόσους φοιτητές θα έχει εντός επαρκούς για τον προγραμματισμό των αναγκών του, χρονικού διαστήματος, αφού τελεί σε γνώση της διαδικασίας εισαγωγής αυτών και των εισακτέων ή μια σύμβαση σίτισης μιας μόνιμης δομής υποστήριξης, όπως ενός ορφανοτροφείου, όπου οι διαμένοντες δεν διαμένουν στο σύνολο τους για όλως βραχύ διάστημα και δεν υφίστανται συνθήκες που

κατά συνήθη τρόπο δύνανται να μεταβάλουν άμεσα τη ροή των διαμενόντων ή μια σύμβαση καθαριότητας ή φύλαξης μιας εγκατάστασης, για την οποία είναι εξαρχής γνωστό ότι θα παραμείνει ίδια καθ' όλο το διάστημα εκτέλεσης μιας μακροχρόνιας, σε σχέση με το όλως βραχύ διάστημα της νυν διαδικασίας, σύμβασης. Άλλωστε, εν προκειμένω, η υπό ανάθεση σύμβαση αφορά ένα όλως βραχύ χρονικό διάστημα ορισμένων εβδομάδων και δεν υπερβαίνει το αναλογικό μέτρο μιας διαδικασίας αντιμετώπισης κατεπείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης, όπως θα συνέβαινε αν η αναθέτουσα, επ' αφορμή του νυν κατεπείγοντος, προσπαθούσε να αναθέσει μια πολύμηνη, ετήσια ή πολυετή σύμβαση, οπότε και το κατεπείγον θα αυτοαναιρείτο εκ του ιδίου του διαστήματος της υπό ανάθεση σύμβασης. Εξάλλου, το απρόβλεπτο της υπό αντιμετώπισης ανάγκης και η μη ευθύνη της αναθέτουσας για αυτό, δεν συνεχεται μόνο με τη γνώση ή μη της καταρχήν ύπαρξης μιας εν γένει ανάγκης, αλλά και με τη δυνατότητα της αναθέτουσας για πλήρη γνώση της, ήτοι ως προς τα ποσοτικά και ποιοτικά της χαρακτηριστικά, συνθήκη προαπαιτούμενη για τη δυνατότητα της να προγραμματίσει την αντιμετώπιση της μέσω μιας τακτικής διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης. Άρα, ως κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, απρόβλεπτη ανάγκη, αλλά και ως ειδική αιτιολόγηση αυτής κατά τις διατάξεις των άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και άρ. 96 παρ. 2 Ν. 4368/2016 και όπου αλλού τίθενται οι ίδιες, απορρέουσες εκ του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, έννοιες, δεν νοείται απλά αυτή που η αναθέτουσα ήταν αδύνατο να την υποθέσει εκ των προτέρων, αλλά και αυτή, για την αντιμετώπιση της οποίας, η αναθέτουσα δεν δύναται, λόγω των χαρακτηριστικών, της φύσης και των αιτιών της, να προβεί σε επαρκή προγραμματισμό, σκοπούντος στην ανάθεση μιας συγκεκριμένης σύμβασης για την κάλυψη της, που με τη σειρά της προϋποθέτει εκ των προτέρων γνωστό, προϋπολογιζόμενο, φυσικό αντικείμενο κατ' είδος και ποσότητα, αλλά και οικονομικό αντικείμενο. Εξ ου και αλυσιτελώς ο προσφεύγων επικαλείται τις προηγούμενες διαδοχικές συμβάσεις της νυν αναθέτουσας και έγγραφα περί της εν γένει προετοιμασίας των Ενόπλων Δυνάμεων προς αντιμετώπιση της προσφυγικής κρίσης (που ουδόλως όμως αναφέρουν και δη, κατά τρόπο

τεκμηριωμένης και επαρκούς για τον προγραμματισμό ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, πρόβλεψης, τον αριθμό των προσώπων που θα χρήζουν σίτισης στα ΚΥΤ, μεταξύ των οποίων και συγκεκριμένα στο ΚΥΤ ...) ως τεκμήριο του μη απροβλέπτου της ανάγκης και δη, σε κάθε περίπτωση ευθύνης της αναθέτουσας, αφού το γεγονός πως εν γένει διαρκεί η παρουσία και η ανάγκη σίτισης εν γένει μεταναστών-προσφύγων, δεν σημαίνει ότι η αναθέτουσα δύνατο σε κάθε σημείο ανάθεσης να γνωρίζει πόσοι και τι ηλικιακής κατανομής (πράγμα συνεχόμενο με την κατανομή των γευμάτων) θα είναι οι έχοντες ανάγκη σίτισης μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα, υπερβαίνον το όλως σύντομο διάστημα διαρκείας των προηγούμενων συμβάσεων και ενώ προδήλως, ο ανά κάθε διάστημα, διαρκώς κυμαινόμενος αριθμός διαμενόντων στις δομές των ΚΥΤ δεν ελέγχεται ούτε εξαρτάται από οιαδήποτε βούληση, προγραμματισμό, σχεδιασμό, αρμοδιότητα και εν γένει ευθύνη ή δυνατότητα ελέγχου και παρέμβασης της αναθέτουσας, βλ. και ανωτέρω. Επιπλέον, το γεγονός πως η αναθέτουσα επικαλείται το προφανές, ήτοι πως αν διακινδυνευτεί η σίτιση των μεταναστών θα απειληθεί η δημόσια τάξη, όπως θα συμβεί εφόσον δεν ακολουθηθεί η νυν διαδικασία, κατά την αιτιολογία της, όπου επικαλείται και τις χρονικές ανάγκες για την ολοκλήρωση της ανάθεσης της νυν υπό ανάθεση σύμβασης, οι οποίες προδήλως είναι μικρότερες των απαιτούμενων σε σχέση με τακτική διαδικασία, με συνέπεια να επικαλείται πρόδηλους λόγους κρατικής ασφαλείας, κοινωνικής ειρήνης και δημοσίας τάξεως, δεν σημαίνει ότι απλώς επαναλαμβάνει τον νόμο, επειδή και μόνο, οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και άρ. 96 Ν. 4368/2016 αναγνωρίζουν και αυτές τον κίνδυνο αντιμετώπισης των προσφυγικών ροών για τη δημόσια τάξη, αλλά συνδέει, κατά τρόπο εύλογο και πρόδηλο, τη διακινδύνευση σίτισης με τη διακινδύνευση της δημόσιας τάξης. Τούτο, ενώ άλλωστε, στο προκείμενο αντικείμενο, ήτοι της σίτισης, που όπως αναφέρθηκε, συνιστά άμεση και συνεχή ανθρώπινη ανάγκη, απλώς τυγχάνει, εκ φύσεως της δια της σίτισης αντιμετωπιζόμενης ανάγκης, να είναι προφανής και μη χρήζουσα ευρείας ανάλυσης, η σύνδεση της με τον διαφαινόμενο από τη διακοπή της, κίνδυνο. Αντίθετα, οι ως άνω, ευρύτερου πεδίου εφαρμογής και

αναφερόμενες σε ειδική αιτιολόγηση των λόγων δημοσίας ασφαλείας (που πάντως και εν προκειμένω υφίσταται και είναι προφανής) διατάξεις δεν αφορούν αποκλειστικά τη σίτιση, αλλά και άλλα αντικείμενα σχετικά με τη διαχείριση των μεταναστών, τα οποία δεν έχουν αναγκαία τόσο πρόδηλη σχέση με τη δημόσια τάξη, σύνδεση (όπως η επισκευή ενός κτιρίου) και άρα, αν το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης ήταν διαφορετικό, θα ήταν διαφορετικό και το αναγκαίο επίπεδο για την πληρότητα της αιτιολόγησης. Ουδόλως δε το γεγονός πως η νυν αναθέτουσα, ακριβώς προς περιορισμό της χρήσης της διαδικασίας διαπραγμάτευσης άνευ δημοσίευσης στο όλως αναγκαίο και αναλογικό μέτρο, περιορίζει το υπό ανάθεση συμβατικό αντικείμενο στον ελάχιστο ορίζοντα, δυνατής, υπό συνθήκες λυσιτέλειας, προβλεψιμότητας, των οικείων ποσοτικών και οικονομικών αναγκών, συνιστά, όπως εσφαλμένα ο προσφεύγων ισχυρίζεται «κατάτμηση», αλλά αντίθετα, μέτρο απόδειξης του περιορισμού της οικείας εξαιρετικής διαδικασίας στο όλως προσήκον μέτρο, κατά συνάρτηση με την έλλειψη προβλεψιμότητας της διαρκώς κυμαινόμενης σχετικής ανάγκης, ενώ άλλωστε, ο όρος «κατάτμηση» που σκοπεύει στην περιγραφή καταστρατήγησης των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων δια της ανάθεσης τους με περισσότερες αυτοτελείς διαδικασίες, ώστε να παρακαμφθούν τα κατά νόμο έχοντα σημασία, οικεία οικονομικά όρια εκτιμώμενης αξίας, ουδόλως είναι εν προκειμένω εφαρμόσιμος, καθώς αφενός, εν προκειμένω ούτως ή άλλως, επελέγη διαδικασία άνευ δημοσίευσης, οπότε η όποια επίπτωση επί των κανόνων δημοσιότητας επέρχεται απευθείας δια του είδους της διαδικασίας και δεν προκύπτει οιαδήποτε περαιτέρω ανάγκη και σκοπιμότητα παράκαμψης δια της εκτιμώμενης αξίας των όποιων ορίων, αφετέρου, ούτως ή άλλως, η υπό ανάθεση σύμβαση δεν είναι κατώτερη των σχετικών ενωσιακών ορίων για αντικείμενο του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α Ν. 4412/2016, όσον αφορά το Βιβλίο Ι Ν. 4412/2016. Επιπλέον των ανωτέρω, αλυσιτελώς ο προσφεύγων επικαλείται δια του υπομνήματος του, άλλες διαδικασίες όπου ακολουθήθηκε και πάλι η διαδικασία της διαπραγμάτευσης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης, αφού η διαδικασία αυτή δεν προβλέπει συγκεκριμένη προθεσμία υποβολής προσφορών ούτε καν

υποχρεώνει την αναθέτουσα να συλλέξει συγκεκριμένο αριθμό προσφορών με συγκεκριμένη διαδικασία ή να επιτρέψει την προσφορά από οιονδήποτε ενδιαφερόμενο και άρα, εφόσον η διαδικασία αυτή είναι συννόμως επιτρεπτή, τότε δεν τίθεται ζήτημα ελαχίστου διαστήματος υποβολής προσφορών και τούτο σε συνδυασμό με ότι ο προσφεύγων στην προσφυγή του δεν προσέβαλε τη νυν διαδικασία καθ' ο μέρος όρισε βραχεία προθεσμία υποβολής προσφορών, αλλά εν όλω και δη, όσον αφορά την ίδια τη φύση της ως διαδικασία διαπραγμάτευσης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης. Επιπλέον, άνευ εννόμου συμφέροντος, αλλά και αλυσιτελώς, ο προσφεύγων προβάλλει την πρόβλεψη της νυν πρόσκλησης για ΤΕΥΔ αντί για ΕΕΕΣ, αφού αμφότερα τα υποδείγματα εγγράφων ταυτίζονται και διατίθενται μάλιστα προς συμπλήρωση με ενιαίο τρόπο και έντυπο «ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ» στον οικείο διαδικτυακό τόπο espdint.eprocurement.gov.gr, ενώ ούτως ή άλλως, δεν προκύπτει σε τι θίγει τούτο τον προσφεύγοντα και ως προς τι παραβιάσσεται η συμμετοχή του. Επιπλέον, πάντως, κατ' άρ. 32^Α Ν. 4412/2016, περ. β', σε διαδικασίες διαπραγμάτευσης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης λόγω κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, κατεπείγοντος, με τις οποίες ταυτίζονται και όλες οι διενεργούμενες βάσει ειδικών διατάξεων, που δημιουργούν τεκμήριο κατεπείγοντος κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, όπως οι νυν του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015 και του άρ. 96 Ν. 4368/2016 (οι οποίες ναι μεν θεσπίζουν ειδικές κατά παρέκκλιση διατάξεις, πλην όμως τούτο, επί τη βάσει τεκμαιρόμενης συνθήκης του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, την εννοιολογία του οποίου, χρησιμοποιούν), δεν είναι υποχρεωτική η εφαρμογή του άρ. 79 παρ. 1-4 Ν. 4412/2016 και άρα, ούτε η απαίτηση για ΕΕΕΣ ή ΤΕΥΔ, με συνέπεια, αφού δεν απαιτείται καν κατά νόμο τέτοιο έντυπο, να μην προκύπτει πάντως πλημμέλεια, επειδή τυχόν ζητήθηκε το ένα ή το άλλο, που σε κάθε περίπτωση, ταυτίζονται κατά περιεχόμενο ούτως ή άλλως. Άλλωστε, εκ της πρόβλεψης για ΤΕΥΔ δεν συνάγεται, όπως όλως υποθετικά, αλλά και αλυσιτελώς, ο προσφεύγων επικαλείται κάποια εσφαλμένη πεποίθηση της αναθέτουσας ότι η σύμβαση που πρόκειται να ανατεθεί είναι κάτω των ορίων, αφού μάλιστα ο όρος 1.6 της νυν πρόσκλησης, όσον αφορά τη δημοσίευση

στην ΕΕΕΕ αναφέρεται στο μη αναγκαίο λόγω είδους της διαδικασίας και όχι λόγω τυχόν μη υπέρβασης των ορίων, ενώ επιπλέον εν τέλει, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και όπως ήδη, ανωτέρω προεκτέθηκε, ασχέτως του ότι η σύμβαση υπερβαίνει τα ενωσιακά όρια, ούτε σύμφωνη γνώμη της ΕΑΑΔΗΣΥ απαιτείται κατά τις προεκτεθείσες διατάξεις ούτε αυτή είναι δυνατή λόγω της πρόδηλης ανωτέρας βίας του όλως κατεπείγοντος της ανάγκης ούτε όμως, προκύπτει παραβίαση του ενωσιακού άλλωστε κανόνα του άρ. 32 Οδηγίας 2014/24/ΕΕ. Άλλωστε, ο προσφεύγων αλυσιτελώς απομονώνει χωρίο της Απόφασης ΑΕΠΠ 269-270/2020, περί ανάγκης σύμφωνης γνώμης της ΕΑΑΔΗΣΥ, αφού το χωρίο αυτό αναφέρει τα γενικώς ισχύοντα για κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016 διαδικασίες και το γράμμα του ίδιου του άρ. 2 παρ. 2 περ. γ' υποπερ. δδ' Ν. 4013/2011, που περιορίζει το πεδίο αρμοδιότητας της ΕΑΑΔΗΣΥ ως προς τη σύμφωνη γνώμη της, στις συμβάσεις που «εμπίπτουν, λόγω της εκτιμώμενης αξίας τους, στο πεδίο εφαρμογής των Οδηγιών 2014/24/ΕΚ και 2014/25/ΕΚ», ενώ όμως εν προκειμένω, όπως ήδη αναλύθηκε, δεν είναι καν εφαρμοστέα η παραπάνω διάταξη του άρ. 4013/2011 ούτως ή άλλως ούτε τα γενικώς ισχύοντα κατ' άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, παρά μόνο καθ' ο μέρος συνεχονται με παράβαση του ενωσιακού δικαίου. Πλην όμως, εν προκειμένω πληρούνται κατά τα ανωτέρω εκθέντα και οι προϋποθέσεις του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, αφού υφίσταται κατεπείγουσα ανάγκη εξ απροβλέπτων, άνευ ευθύνης της αναθέτουσας, περιστάσεων, η οποία δεν επιτρέπει την τήρηση προθεσμιών για ανοικτές, κλειστές ή ανταγωνιστικές με διαπραγμάτευση διαδικασίες, ενώ η χρήση της νυν διαδικασίας, όπως προεκτέθηκε, παραμένει στο όλως επαρκές και αναγκαίο μέτρο. Εξάλλου, ομοίως άνευ εννόμου συμφέροντος, βλ. σκ. 2 ανωτέρω, ο προσφεύγων που δεν προκύπτει ειδική αδυναμία συμμετοχής του λόγω μη χρήσης του ΕΣΗΔΗΣ, επικαλείται την τελευταία, περαιτέρω δε και αβασίμως, αφού σε διαδικασίες διαπραγμάτευσης άνευ δημοσίευσης λόγω κατεπείγοντος, βλ. ακριβώς παραπάνω, ουδόλως είναι υποχρεωτική, αλλά εναπόκειται στην πλήρη ευχέρεια της αναθέτουσας, κατ' άρ. 32^Α Ν. 4412/2016, η κατ' άρ. 36 Ν. 4412/2016 χρήση του ΕΣΗΔΗΣ, ενώ ούτως ή άλλως, εν

προκειμένω κατ' άρ. 14 παρ. 10, εδάφια πρώτο και τρίτο, Ν. 4332/2015, η νυν διαδικασία διενεργείται κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης εν γένει διάταξης και δη, της εθνικής νομοθεσίας, στην οποία αποκλειστικώς ανήκει η χρήση του ΕΣΗΔΗΣ. Άρα, κατά τα ανωτέρω, πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις αιτιολόγησης του προς αντιμετώπιση κινδύνου κατ' άρ. 96 παρ. 2 περ. α' Ν. 4368/2016 και του άρ. 14 παρ. 10 Ν. 4332/2015, ως και οι εφαρμοστέες και για διαδικασίες άνω των ενωσιακών ορίων, προϋποθέσεις του άρ. 32 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, αφού προκύπτει κατεπείγουσας ανάγκη οφειλόμενης σε γεγονότα απρόβλεπτα για την αναθέτουσα αρχή και τα οποία δεν οφείλονται σε δική της ευθύνη, συνεπεία των οποίων δεν είναι δυνατή η άνευ σοβαρής διακινδύνευσης για μείζονος κοινωνικής σημασίας έννομα αγαθά, η τήρηση των προθεσμιών που προβλέπονται για τις ανοικτές, κλειστές ή ανταγωνιστικές διαδικασίες με διαπραγμάτευση. Συνεπώς, για όλους τους ανωτέρω λόγους, η προσφυγή είναι απορριπτέα και στην ουσία της και τούτο πέραν του κατά τη σκ. 2, απαραδέκτου της ασκήσεως αυτής.

4. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

5. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. ... και ποσού 4.442,89 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 4.442,89 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 30-12-2020 και εκδόθηκε αυθημερόν.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ**